

გულად უნდა წარმოვიტონ ო კრიშტიანული ნიშნები
ანუ მინდობით იკვანტება დამწიფილი არს ო მის
თი იკვანტად ადგილის მიწადენდაც უნდა ვიპოვი-
ცხადდენ ვისაც ნებაა.

„აინა მარტოადასა სანკვერელს ჩემო, რომელ
ბუნური წმინდასა დიონისისანი ცუდად უბრუნებ-
ნებულ არაა“ იგინი უწინაბრუნს ვრად უმჯობ-
ბებს იუფენი... — შეგახლოვდეთაჲს ჩემელ
მეგობრულენ მათოდესცა ნასა იგინი უგაღმა
ღლამოცება ო გარნა იგინი განაბრუნა
უბრუნენ მის ღმრთვენიერებითა თვისითა. ან
იგი მოხუცებულაჲს და მსოფლივსა ყოველსა
დღესა ახლავსა ო არა რამ მიიზიდავს არა რამ
განავერებებს და დატყობს იღვტის მსგავს შინს.

მარტოც უფალი და უფლად ღვლამოცენი დასა-
ცენ ქარვთისასა შინა, რომელიცა უწინაბრუნს
ოცდაათისა წლისა მშისხურებელს მუნ მათ ნათესა
საყუდლად, ო ბატონი მისი ნამდვილად იღვიბა-
ნა ო ახლად არს სოფლას ამაჲს შინა სხუებრ
შეუბრუნებელ არს ყოფა: იგი იქმნებოდაც ან
ვრად მიხუცებულ: ო ესრეთ მსგავსად მისრულნი
ღმრთეუბნისა მისნი რომელ ბატონი ქარვთისა
ღისა მის ყოფლად ნათესაოდენი ო გარნა იგინი
მისხურებულად არა შეგნინებულნი მისნი რომელ
არა რამ განმოცვიდნის მათთვის გარდა ო მის
რამცა მათ განემოხდეს, ამა გუთლიანობებოებით
ნიჲსი ბუნებისა: მის ესრეთ წინაბრუნს და შეუ-
მეცნებულად მიუხუცევად საღვთად: რომელ ჩემს
არტადართუ მერხვლ ვწინაბრუნს მისთვის.

„ ო აინა მარტოდ არადა შეგობადო ჩემო
რომელ ბატონი აქეთური იყო ვარტო უმანწილი
კაცისა. — ო მის ვითარი ყოველად მშვენიერი
მშისხურელი ქალი შეგნებდა მისსა. — ო მის ვითარ
მამებელსა მუ იგი ო და ვითარ მარადის თეზიან
იყო. — ო ვარტოდენა მარად მსგავსელი ჩემი

ღმრთედა... ვოცენი სანსლელნი ესრეთ მისა
ღმრთე და ესრეთ მამობიანებულ იუფენს ო რი-
მელ იგინი წინაბრუნს ვმამებულენ წარღმად
ჩემნათ და ვიღვლად თეო ნდობამოცენ: ო მისეღ
აქ: ყოველივე ვინდა უნდობლობით არს ო გუ-
ლა კატონი თეოთეულისა ღლამობან ცან-
ტრ ღვთისა და მწინაბრუნს იგი იქმნებას ვითარცა
ყინული.

ყუბლი ღვლამოცენი ქაშისა უმანწილობისა თეო
სისხსა არა ვრად ცულ იყო და მისხურდა ვარ-
ღმრთისა; უფლისა ღვლამოცენს აქენდა ხანდობა
სასე და ბატონი მსგავსად უსაბუთებს უმან-
წილებად; რათა ადვსრულბინს ყოველნი ბრძა-
ნებისა მისნი ო იგინი მოხუცდენ და მშისხურებენ
ვითარ იღვენ ო სიამოვნეთა უმანწი მათ იღვენ
სამომისებურ გუღვლამობას; რომელცა მისთვის
მოვლან. თეოთეული მსგავსებდა მათ ვითარცა
მოცმარისა; რომელიცა შეგნობდა განმარ-
ტებულსა მუხსასა საშუალ მწვანისა; ო მარტოსა
შუალკისა; იგი გარემობებებს პნელთა თვისთა
ხელეობთა და დატყობს მათ ხელეთა ყოველ-
მშვენიერბინს რტომოსილისა სისხსათა.

შეკონებდა ვარტოდენისა ადვლადებს სისხლ-
სა უფლისა ღვლამოცენისა ვითარცა იღვენ მალუნს.
სისხლსა ადვლადებულყოფად ქაშისა უმანწილობისა
მისისასა ხსოვნა რომელმანცა ჯერეთ მეთრედ
უმანწილად მის ცხობილად წარმოუღვინდა მის საე-
სეთა; ვეროვანთა; ლოყათა მისთა; დიდობნათ
შრულთა თვლათა; ვარტებსა ტანდობებსა; მიმწილყო-
ლბისა ყოველთა სხუელ მამობამათა შინა მისა
თა; ხან დობობასა მრდლსა ყოველცეცებსა შინა
მისსა ვითარ უნდობამცა მის ესაბურბა ვითარმე
ვარტოდენასა შიდა რათა წელილილი და ტონბ მივლთ
მისთვის; მან ვეგრ მალდობა ბლებთა აქისა თვისსა
წარვიდა ბატონისაღმე არტადართუ ვრთისა სო-
ტყვისსა მთქმელი მისთვის უფლასა ღვლამოცენისაღმე

ქ განმარტობა: აქა ცხადი მიხედობა არის
 პირად განმარტობა ბიჯი მღერულებს წყდა შეუდგა
 შეუხვე ვეღობა მისსა უფრო ღვამობა. წარ-
 მოდგინებაში მთელადათუ დაგვატყვევებენ ჩვენ,
 ქ მის მოდგინებს; სავსე ველი; ადგისთანა
 ქ მისაბრუნებელი ღებურება, ქ მის შიძის
 განმარტობეს წაღობა რათა უწყობილებად შეეცადონ
 სიყვარული დახვედრებას მის კაცისა;

უფალი ღვამობა შიგა ათად-მცვიერულს
 ქ მის დადმეზულს ღვამობათან მისხრება ქ
 განმარტობა. . . . . — უფალ ღვამობაში
 მხოვეს მისუცხად პრემისა დახმეველებს უმარტობა
 მატარებელი სე-მხვედ შედგამება, მკითხვენ დეო-
 მერონისა ქ მისის დისწულისათვის სად მარბან
 იგინი მასხეს-სუგებენ, ეს მე ვარ ქალ მატარ-
 ნობა; ეს მე ვარ მატარობა;

უფალს ქ უფლას ღვამობათ ვგონებ იგინი
 მიყვალბუდობა მისთვის რა-მეღ ღერ იცნეს
 სხეებრ დღი შედობა, ან არის ვაცმა თაისი
 საუკუნე სიკაცობით შეასრულოს. ქ მოხალეს
 ყოველსა მის რითაც სიკაცობა ჩვენთვის მერ-
 დანადკა მამ რას ნიშნავს თუ ის ან განმარტობა
 მისა მის საუკუნოდ? მხოლოდ ცთუნება და-
 თვის სიმტკიცე: ჩვენ ვერ ვჭვრნიობთ
 უწინროებას ჩვენსა;

ღებურნი ქ კარბონის რიგის შესვედობით
 დაურეგებენ ვითებას; რიგობ გვიცნობთ; თქვენ
 ახალნი მიხედნი ჩვენსა; თქვენი ნახვა ჩვენ-
 გან მხრევილ არისო. უფალი ღვამობა უცხად-
 ღვამითა მისსა; მათხელს; მოდგინებს რიგობათა
 განმარტობათა. . . . .

სარბონი ცხად უთხარ კარბონისა ქ დაწყო
 შინაშურის საქმის ვეგობა;

შუქრის წარმოდგენა მისუცის ღებურონისა
 უნატრედ მის დაუცხადობად საუკუნელსათვის
 უფალს ღვამობას; იგი ვინმეგობად მის ნამ-
 ღვალ ვარეთ ვითარობა იყო იგი იტლანის წვალ
 უწინ. . . . . — მისუცხადობით ღვამობით რიგობათ
 შინაშურით ან განმარტობა ნამდვირადი თათ-
 მოდგინებისა უნდა მოხდინონ რათამც შეეღ-
 ვამად დღისნი დაშორებებისა საუკუნელისა
 ანუ შეგობებისაგანა მხოლოდ იგი ბრძა, ვარსა
 ღმერთი ვითარისგანა ვინ ყოფილს შემსვედობი-
 სიგანა;

ღებურნი მამ განმარტობა თვისისა ვეღობა რი-
 გობით უნატრედ-სუფალ ღვამობაში უქრობად
 შეეც მიხედობა ჩემი-ველი ეს არა; უცხადსხვედ
 მისა ვეღობა შეგობობითა ქ სიგამაღვ იმარბა
 მატარებელი ვითარებ ვარგობით ქ უნატრედ-
 ბით ქალბატონობა უნდა მის ღვამობა მამ
 ვაცმა რა მხვედობ ვითარობა იცნება მოხალეთა
 ამ ქალმან მოხალე მე ვითარს უცხადობათანსა
 დატარებისა; უფალს ღვამობას სწავდა ვსრეთი
 რიგობ ქ სრული ველი ქ იმით იყო სწავლი ქ
 დადმეზული ვეფობად ქვეყანასა ვეღობა მხოვედრი
 მე უღობებსა ქმარეობებსა მის შინა, რათამც
 წარმოგადგინოთ თქვენ ვსრეთი, რიგობით თქვენ
 იყავით ან თქვენ იქმნებით ჩემთვის ის რამ
 ახლად თქვენ მანდობათა; მატარებელი მატარებელი
 განმარტობათა ვეღობა;

უფალს ღვამობა თვისისა იმასში რიგობა შე-
 ვიდა იტყობა ან რიგობისა სავერგვლი ვაცნი
 ყოფილნი ვითარობა ვაღობებსა არის; ვეფობა
 ნებენ რიგობით ჩვენ დახვედრებელი ვითარებთ
 ქ ვინარბან ის ვაცნი რიგობით თათ პლავდა სუ-
 ნობებენ ან სარბე შეგობობისა ჩემი რიგობათა;

ეს მხვედობა მატარობა პლავდა განმარტობა

მარტა ვუშინაძე უკთას ათევისა და წლის წა-
ნათა რვენ სულ ასე ვიუყავით.

ხანძარებზედ არს სავყარელი ვესე ქაღარი . რა
რვენს წელიწადში არა ეხუკრებს სხანდელნი
არაჩხა შინა ვარტან! 110 =

ჟეჯი თუ რვენ რაის წელიამ დაწუჭილია
სამოსი წელიწადე არ ვუხვებინა სარკვეში და ურეც-
რად ის რვენთვს ვრეცვებინათ, მაშინ შიშისა.
ტან თმა ატეფილდობილა და მადრამ რვენ ყოველ-
დღე ვხვებუთათ სარკვეში და ყოველ წამს და თა-
ვის თაგას მოყვარება მადრად შმა არის და რათა
დაშუქარის ვამოცხადებულა მადრადე და დატ-
ვარწმუნის და რამ რვენში ის მსწარედ არა-
რისა

ჟეწელია უმანხეხებს შვიკარბინითის დიმი-
ლით თქმას ამას და მსწარედ ვარსულად მასლი-
ბელ თეახა მდგომარება უმარულია ვახესა და
რამდენივთ ურთიერითათანათ თთქმის მოუბნა-
რადღენ: წელიწადი ვესე თვთ უმჯობესნი არიან
და ტანტრადენ იტანი დიდსხანს! — ტანტა იტი-
ნი ტანელიან მათთვსტა და ვითარცა ტანელეს
რვენ მოყვარულთთვს მველებსათთა

ყუბლი და უფლად დელამიტნი შივიდენ
ვრთს სტრადიონან, რილიხსაჲ რილიხმე ყოველ-
იყუბენ მენობნი და რილიხთვს უნდა ვიხსი-
ნათ, რამ სარწმუნო კაცის კელასათვს მვეტა
მათი სათაქენი ყულა, იმთ უთარყა, რამ ის
მოყუბლი, რა სავიკრედილია დელამიტმა წამო-
ბნასა და მადრამ პერი ვაკე იყოთ და რამე-
ლიც იმეყელ ათის წლით უმცროსიყო
იყო!

შესაღბისებობად თვთ ურჩვეულებითა უმა-
წელიათ ვაკეთა სავოგადობითა დაიწუჭობდენ უმა-
ნობანი და სუბრობანი და სიშეშენი და მუხუყა,
სამიღენა და ტანტაობა და უფლი დელამიტა უმა-
ნობდა ვი ვითარი სიტყუა და ვითარი ყვირ-
ლი არსო, დღეს რიშელსა ატვლსა შინა ვიმყო-
ვებოი უფლად დელამიტს დავეწუჭებინა უწარე-
ლი თაქისი დაუღალელობა ტანტაობაში და და
რიტორც უყრელა იტი ტვირსა დაჯერუებდა
და ტანხლენიდა ყოველითა მემობელითა და მადრნი
მოპრობა და ყვირილი მაშინ არა დადაეკლენ
მას და და აწ ყოველივე მოუთმენელარს მის-
თვსა

მითხვდენ ტერეზიას და რამდელიცა იყო
მადრამ ვარტი ქალი უფლის დენიასა და მათ
მოწოდეს სანტუშროს სანდში და უფლად დელა-
მიტი მიტევათ ათხუთმეტის წლის უმარულია
ქალა და მითხვით და მიიყრიდნო და მსთქვა აი რი-
ტარ ცანდილა და რიტორც ვაკეთებულა! ტანტა
იტი მოცხობა არა ტერეზიასა და არმედ ქალსა
მისხა და რიტორც დღის დრო და და რიტორც შე-

(ამისი შესრულება შემდგომში იქნება)